

Németh András

A leánykollégium igazgatónőjéhez évente egyszer visszajáró látogatóként

(A névnapodon.) Elég. Kibírható. Ha már minden a régi. Az alkóv is. Mint bármelyik öregasszonyé.

De nem. Az asztalon új könyv. A borítóján a kávé megpihenő gyűrűi. Szócseppek? Autodafé.

Ide érkeztem, én, megint. Biztos mozdulat, a kezem helyismerettel vázát keres. Van. Most a csokromé.

Rossz az ujjaidra nézni. Jobb virágokat bámulva húzni az időt. A titkunk is így lesz majd semmivé?

Szeretnél közeledni hozzám. Anyátlan arc lehetnék rúzsos szád alatt, szoknyám sziszegne, a nyelved felé.

Eltollak a mellemről. Már nem kell a tested. Bosszúból szétrántod a függönyt. Hím nézzen rám. Libidósöné.

A szemközti házból láthattak minket. Nekem kül. Az élet előlről kezdéséhez eggyel több esély. Söné.

Háztűznézőbe igyekezve, ötven fölött

Özvegytörődés. Céltudatosan
tálalható étel. Szavaiban
már ismerős hangszín. Igaza van.
Többször. Ha mégis megmenekülök,
máshoz csapódnék, és jön a kölkök,
párszor felém néz, csonka örömök
jutnak, kegyes – hús? – év. Amiket én
föl sem fogok. Feslett a fenekén
két szoknya is. Könyvel. De feketén.
Tévedne? Számol. Hogy nem akarok
szebb nőt? Aranyvázát. Sok, ami sok.
Most rózsabimbót kap. Bekopogok.

Elixírüzenetek meg hűségmesék az Aranyarzén fogadó helyén felépült Lucrezia Borgia hotelből

Tejfehér ölemben alszik el
vén szerelmem, ó a lordnyihonc.
Krumpliszíve zsírban áttelel,
mígnem elfogy, úgy, akár a konc.

★

Jönne pár falatra tengerész,
laktató husimhoz új köret.
Hagymahéj hajóm nem éri vész.
Jó gourmand a föld, megéhezett.

★

Postakürt zenél, az út szalad.
Hangyaszorgalom tojása sült,
térj be enni, kis kocsis, szabad.
És ha fekszel, én vagyok felül.

★

Kincs. Galócaméz. Hat édesem.
Egyikötöket se csalta meg.
Közben én, finom leány, hiszem,
férjeim után leszek öreg.

Háborúba mész, vidám tüzér,
zsold, aranyzsinór kecsgetető.
Várj, a béke pénze többet ér,
szűz virág belőled annyi nő.

★

Hát az orvosom, a rokkavér?
Kúra nélkül gyógyuló beteg.
Krókuszsillatú kezemhez ér,
kertemet szagolja gyermekem.

★

Nincs kikezdzhetetlen agy, tudós.
Csend kavarjon észt, velem teázz.
Légy a bölcs humusz, mi porhanyós,
híred őrzi csepp üvegcese, száz.

★